

Klostrets regler

Klosterløftet

Benedikt af Nursia grundlagde det første kloster og lavede reglerne for livet i et kloster. De regler gjaldt ikke kun for hans kloster, men også for mange af de andre ordener. En af reglerne omhandlede de tre løfter, munkene skulle afgive ved deres indvielse. Munkene skulle love at

- leve i fattigdom
- leve i kyskhed – dvs. ikke at blive gift eller få børn
- være lydige over for abbeden, som var klostrets leder

Når en dreng fyldte 15, kunne han få lov at gå i kloster. Før han kunne kalde sig munk, blev han "set an" i en prøveperiode på et år, hvor han var "novice". Efter et år vurderede abbeden, om han kunne leve op til klosterlivet regler. Når drengen var godkendt, skulle han optages i klosterordenen. Optagelsen havde sit eget ritual, og her lovede den nye munk bl.a., at han ville adlyde abbeden og hans efterfølgere, og at han ville forblive munk resten af sine dage i det kloster, hvor han aflagde sit løfte. Han fik håret skrabet af, så kun en smal krans stod tilbage på hans hoved. Herefter læste og sang den nye munk for de andre munke i klostret, og til sidst faldt han på knæ for dem og fik sin munkekutte af abbeden.

Klostret havde mange regler. Der var regler for, hvad munken skulle have på, hvornår han skulle bede, arbejde, spise og sove, men også hvordan han skulle bede, arbejde, spise og sove. Der var regler om, at munken ikke måtte gifte sig, og at han ikke måtte eje noget. Det, han ejede, før han gik i kloster, blev givet til klostret. Overholdt munken ikke disse regler, havde klostret regler for, hvilken straf en munk skulle have for lovovertrædelserne.

Klostrets sprog

Sproget var ens for alle klostre rundt om i Europa. Alle talte og skrev latin, og derfor kunne munkene tale med og forstå hinanden på tværs af landegrænser. De kendte de samme bønner og salmer, og de læste de samme bøger.